

La videoinstal·lació 'Jo soc allò prohibit' d'Isaki Lacuesta arriba al centre d'art Lo Pati

Amposta Redacció

"Som allò que delimiten les nostres prohibicions, ja que tota societat es defineix a partir de l'autoimposició de límits", esta reflexió és el punt de partida de *Jo soc allò prohibit*, de l'artista i director Isaki Lacuesta (Girona, 1975), la videoinstal·lació guanyadora de la cinquena edició del Premi de Videocreació de la Xarxa de Centres d'Arts Visuals, Arts Santa Mònica, Departament de Cultura i Loop Barcelona que s'exposarà a Lo Pati - Centre d'Art Terres de l'Ebre del 15 de febrer al 3 de maig.

L'obra explora els conceptes censura i prohibició d'una manera gairebé holística i no és una crítica a la censura sinó una reflexió que aborda, entre altres molts aspectes, l'arbitrarietat i la confusió jurídica de les prohibicions, una realitat que permet que material prohibit pels jutjats es pugui trobar impunement a la xarxa, o que determinades imatges siguin prohibides en un context i admeses en un altre. Així, la videoinstal·lació de Lacuesta es bastix a partir d'una extensa recopilació de materials -un centenar de casos- que han estat prohi-

bits a l'Estat espanyol al llarg dels últims 40 anys. Concretament, la proposta es resol amb la instal·lació d'una cambra fosca on s'ha d'accedir individualment i a l'interior de la qual es projecta el material prohibit -cançons, pel·lícules, fotografies, articles, poemes, obres d'art plàstic, obres de teatre, esquetxos, tuits, llibres, propagandes,...-. En esta cambra s'ha programat un programari que quan detecta la mirada humana interromp la projecció, en una mena de joc que vol facilitar la reflexió més que la immersió sensorial. Paral·lelament, hi ha enregistrada una banda sonora que recull el contingut sonor d'una enquesta realitzada a 25 músics o grups de música, amb una única pregunta oberta i lliure: "Pots cantar-me alguna cosa que no es pugui cantar a Espanya?". Entre els músics que hi han participat hi ha Albert Pla, Maria Arnal, Kiko Veneno, Fermín Muguruza, Maria Rodés o Pau Riba. **"Trobem de tot, des d'aquells que s'han limitat a cantar un tema, a d'altres que expliquen casos de temes que els han censurat, o uns altres que canten i expliquen per què aquella cançó no es pot cantar"**, explica Lacuesta. ■